

6 maja 2005 r.

Problemy we wdrażaniu rozwiązań e-learningowych w oparciu o doświadczenia Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

Marcin Dąbrowski, Maria Zając
Centrum Rozwoju Edukacji Niestacjonarnej SGH

Wprowadzenie i umiejscowienie obszaru doświadczeń:

W obecnym stadium rozwoju e-edukacji w SGH najistotniejszym projektem jest Program Powszechnego Uzupełniania Studiów Zaocznych (PPUSZ). Pierwsze zajęcia w ramach tego programu zostały uruchomione na początku roku akademickiego 2004/2005. Program zakłada, iż studia zostaną wzbogacone zajęciami realizowanymi przez internet w łącznym wymiarze ponad 2200 godzin, z czego student na danym kierunku zrealizuje ponad 1500 godzin. Projekt zakłada programowe i godzinowe zrównanie toku kształcenia na studiach zaocznych z prowadzonym na studiach dziennych.

Dotychczas podejmowane działania:

Rozpoczęciu PPUSZ towarzyszyły badania ankietowe mające na celu określenie nastawienia studentów i nauczycieli do wprowadzanej formy uzupełniania zajęć. Wyniki ankiety z jednej strony ukazują wyraźne poparcie społeczności akademickiej SGH dla idei wprowadzania edukacji online w uczelni, ale też przynoszą szereg uwag, które sygnalizują najczęściej napotykaną trudności. W swoim wystąpieniu postaramy się zrelacjonować najważniejsze obserwacje, zwłaszcza te, które mają charakter niezależny od stosowanej platformy i wymagają rozwiązań w skali globalnej.

Pomocą we wdrażaniu e-edukacji w SGH są różne formy działań podejmowanych przez CREN – na początku roku akademickiego dla nauczycieli przystępujących do realizacji zajęć online przygotowano standardy tworzenia materiałów dydaktycznych oraz prowadzenia zajęć, w kwietniu br. zostały one rozszerzone i uzupełnione. W okresie luty-czerwiec 2005 organizowane są otwarte seminaria szkoleniowe dotyczące zarówno narzędzi do pracy online, jak i zagadnień metodycznych związanych z tym procesem.

W kolejnym roku akademickim przewidziana jest realizacja drugiego etapu PPUSZ – jego integralną część stanowi przygotowanie 30 przedmiotów online, z których co semestr, poczynając od IV semestru studiów licencjackich, studenci będą wybierali dwa. W ten sposób, w ciągu 7 semestrów (3 semestry studiów licencjackich oraz 4 uzupełniających studiów magisterskich) cały program kształcenia zostanie wzbogacony o 14 przedmiotów, odpowiadających 280 godzinom realizowanym w sposób tradycyjny. Aby osiągnąć taki efekt, zostanie przygotowanych dla 30 przedmiotów 600 godzin dydaktycznych online. Zakłada się dwie fazy realizacji zadania. Pierwsza z nich obejmuje stworzenie 20 programów

wybieralnych przedmiotów online i zobligowanie studentów do realizacji po jednym w ciągu 7 semestrów. Druga część polega na dokooptowaniu następnych 10 przedmiotów oraz zwiększeniu realizacji wirtualnych zajęć do 2 pełnych przedmiotów. Ta część projektu została rozpoczęta na początku stycznia 2005 r. w formie rozpisania konkursu „na przygotowanie programów dydaktycznych wykładów prowadzonych dla studentów studiów zaocznych SGH w formie zdalnego kształcenia online”. Efektem konkursu będzie uruchomienie w październiku 2005 r. 20 pełnych wykładów w tej formie.

Dalsze plany i zamierzenia

Ten kolejny etap wdrażania e-edukacji w SGH również zostanie połączony z odpowiednimi badaniami – przewidziane jest opracowanie nowych ankiet, tym razem mających już przynieść informację zwrotną dotyczącą jakości i efektywności prowadzonych zajęć. Zaplanowane jest także opracowanie wzorcowych schematów i scenariuszy działań w zakresie przygotowania materiałów edukacyjnych na potrzeby tej formy kształcenia oraz prowadzenia zajęć.

Uwagi końcowe

Na zakończenie pragniemy również zwrócić uwagę na szereg trudności, które mają istotne znaczenie dla procesu wdrażania e-learningu nie tylko w SGH, ale w każdej jednostce edukacyjnej podejmującej podobne zadania. Należą do nich niewątpliwie - brak dobrych wzorców przeliczeniowych godzin pracy online, niewymierność pracy nad materiałami, trudności natury technicznej (np. przekazywanie wzorów matematycznych), problem ochrony praw autorskich, brak przekonania ze strony nauczycieli.